

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10755/2025
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Војкан Војиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Радмила Вучковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине по тужби и ради дуга по противтужби, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3967/23 од 20.11.2024. године, у седници одржаној 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3967/23 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 682/2021 од 06.04.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено је да је тужиља сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ на клима уређају, ближе наведеном у овом ставу изреке, што је тужени дужан да призна и трпи и преда јој судржавину. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиљи исплати 9.750 евра са каматом по стопи коју прописује Европска централна банка од 30.07.2010. године до исплате, на име $\frac{1}{2}$ кредита добијеног од „UniCredit Bank“ АД Београд по уговору о кредиту за куповну непокретности од 22.07.2010. године, док је одбијен тужбени захтев за разлику од досуђених 9.750 евра до тражених 10.000 евра са каматом по стопи коју прописује Европска централна банка од 30.07.2010. године до исплате. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиљи исплати укупно 813.663,00 динара са законском затезном каматом на појединачне износе, а на име $\frac{1}{2}$ дуга по уговорима о кредиту код „UniCredit Bank“ АД Београд, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, тужиља је обавезана да туженом исплати 106.205,79 динара са законском затезном каматом од 16.07.2013. године до исплате, на име $\frac{1}{2}$ износа исплаћеног од стране туженог у периоду од 16.05.2012. године до 15.07.2013. године, по основу отплате кредита подигнутог код „UniCredit Bank“ АД Београд по уговору од 30.07.2010. године. Ставом петим изреке, тужиља је обавезана да туженом исплати 75.131,23 динара са законском затезном каматом од 01.01.2014. године до исплате, на име $\frac{1}{2}$ износа исплаћеног од стране туженог у периоду од 12.05.2012. године до 15.07.2013. године, по основу отплате кредита подигнутог код „Привредна банка“ АД Београд, чији је правни следбеник „Поштанска штедионица“ АД Београд, док је одбијен тужбени захтев у делу преко

досуђених 75.131,23 динара до тражених 76.101,23 динара са законском затезном каматом од 01.01.2014. године до исплате. Ставом шестим изреке, тужила је обавезана да туженом исплати 28.986,00 динара са законском затезном каматом од 16.08.2019. године до исплате, као $\frac{1}{2}$ износа исплаћеног од стране туженог на име одложеног дугованог пореза и редовног пореског задужења за стан у ..., ул. ... бр. .../... . Ставом седмим изреке, тужила је обавезана да тужиоцу исплати 45.497,07 динара са законском затезном каматом од 06.04.2023. године до исплате, као $\frac{1}{2}$ вредности покретних ствари ближе наведених у овом ставу изреке. Ставом осмим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог којим је тражио да се тужила обавезе да му на износ од 45.497,07 динара исплати законску затезну камату од 07.12.2022. године до 06.04.2023. године, док је одбачена противтужба у делу којим је тужени тражио да се тужила обавезе да му на име $\frac{1}{2}$ вредности ТВ марке „...“ исплати 6.500,00 динара са законском затезном каматом од 07.12.2022. године до исплате. Ставом деветим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3967/23 од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става трећег изреке којим је одлучено о главном потраживању, у одбијајућем делу става петог и у ставовима осмом и деветом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом, у усвајајућем делу става другог и у делу става трећег изреке, који се односи на досуђену законску затезну камату, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди да има право сусвојине са уделом од $\frac{1}{2}$ на клима уређају, ближе наведеном у овом ставу изреке, што би тужени био дужан да призна и преда јој у судржавину, да се тужени обавезе да јој исплати 9.750 евра са каматом по стопи коју прописује Европска централна банка од 30.07.2010. године до исплате, на име $\frac{1}{2}$ кредита добијеног од „UniCredit Bank“ АД Београд по уговору о кредиту за куповну непокретности од 22.07.2010. године и тужени је обавезан да тужили исплати на досуђене износе из става трећег изреке првостепене пресуде законску затезну камату на начин ближе наведен у овом ставу изреке, док је одбијен тужбени захтев да се тужени обавезе да јој исплати законску затезну камату на износ од 700.898,00 динара за период од 10.09.2014. године до 24.05.2020. године и на износ од 112.765,00 динара за период од 10.10.2012. године до 24.05.2020. године. Ставом трећим изреке, одбачена је као неблагоприятна жалба тужиле од 10.06.2023. године изјављена против става петог изреке првостепене пресуде. Ставом четвртим изреке, тужила је обавезана да туженом накнади трошкове другостепеног поступка од 131.530,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу одлуке о камати на износ главног дуга, у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одлуке у делу којим је одлучено о камати на главни дуг (периоду за који тече камата), дакле против дела пресуде којим је одлучено о споредном тражењу тужиље, које не чини њено главно потраживање, то и ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић